

Ćwiczenie IX.

WYMIANA DOŚWIADCZEŃ

1.07.2023

1. Czym jest doświadczenie duchowe? Dlaczego się nim dzielimy?

Nasze życie duchowe nie jest sprawą prywatną, bo od niego zależy też dobro innych. Nasze życie duchowe nie jest sprawą prywatną, ponieważ wpływa ono również na samopoczucie innych. Wszyscy bierzemy udział w nakazie misyjnym Jezusa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28, 19). Każdy z nas jest wezwany do tego, by wykonać swoje zadanie, nawet jeśli wydaje się, że mamy ograniczone możliwości. Nie każdy musi głosić kazania, nie każdy musi wyruszać w dalekie podróże. Ale naszą zasadą misyjną jest: „Nie mów, dopóki cię nie zapytają, ale żyj tak, aby zaczęli pytać” (św. John Henry Newman). Jeśli naprawdę żyjemy jako uczniowie Chrystusa, wówczas nie unikniemy pytań – pytań poszukujących prawdy, ale także pytań krytycznych i negatywnych. Życie według Ewangelii jest jak „miasto położone na górze”, jak „światło na świeczniku”. Co możemy, i co powinniśmy powiedzieć, kiedy pytają nas o powód naszej radości wiary i naszego pokoju (por. 1 P 3, 15)? – Najbardziej pomocne jest zazwyczaj podzielenie się własnym doświadczeniem wiary. Takie świadectwo wiary daje nowe życie, przekonuje. Ten, kto regularnie uczestniczy we wspólnym rozważaniu Pisma Świętego, uczy się także dawać świadectwo wobec innych, dzieląc się osobistymi wrażeniami i doświadczeniami wiary.

2. Jak powstaje doświadczenie duchowe?

Prawdziwa wymiana doświadczeń ma miejsce wtedy, gdy kilka osób dzieli się między sobą tym, co się wydarzyło po tym, jak z wiarą podeszli do wydarzeń i trudności. Tym co daje światło i siłę do działania na wzór Jezusa może być na przykład „Słowo Życia” grupy Bractwa, modlitwa, refleksja z rekolekcji lub dni skupienia.... To doświadczenie trzeba przekazywać dalej. Chodzi o coś więcej niż tylko przekazywanie ogólnych pobożnych uczuć i przeżyć. Istotne jest, aby wносить światło wiary w codzienne lub nadzwyczajne trudności życia.

3. Jakie błędy popełnia się najczęściej podczas wymiany doświadczeń?

Wymiana doświadczeń nie ma być publicznym samooskarżeniem ani spowiedzią. Nie chodzi jednak również o to, by się przechwalać czy popisywać. Szczere dzielenie się doświadczeniami w grupie powinno być przede wszystkim uwielbieniem Boga. Chcemy oddać Bogu cześć i chwalić moc Jego Słowa, które objawiło się w różnych sytuacjach pomimo naszej biedy. Czynimy to w obecności tych, którzy potrafią i są gotowi przyjąć nasze doświadczenia. Ci, którzy słuchają duchowych doświadczeń innych, chcą uczestniczyć we wdzięczności, w uwielbieniu Boga, w radości ze zwycięstwa wiary, z Jego miłosierdzia i łaski. Również tutaj można zastosować zasadę: wspólna radość jest radością podwójną! Jednocześnie z doświadczenia innych można nauczyć się, jak uniknąć popełniania błędów w podobnych sytuacjach...

4. Jak wybrać doświadczenie, którym można się podzielić?

Wymiana doświadczeń jest czymś osobistym. Dlatego powinniśmy dobrze przemyśleć, które doświadczenia możemy przekazać innym. Nie wszystko wszędzie pasuje. Pewne rzeczy, być może nawet nasze własne grzechy, można czasem wymienić w ramach rozmowy z pojedynczym człowiekiem. Czasami pomaga to drugiej osobie stanąć na nogi. Ale wymiana doświadczeń w grupie to coś zupełnie innego. Trzeba mądrze wybierać, w przeciwnym razie można wyrządzić więcej szkody niż pożytku. To, co można powiedzieć w grupie, która spotyka się regularnie, niekoniecznie jest odpowiednie dla większego grona. To, co nadaje się na spotkanie dla animatorów, niekoniecznie trzeba opowiadać przed kamerą. Nie oznacza to, że nie możesz dać świadectwa wiary w telewizji, ale musisz wspólnie z odpowiedzialnymi osobami zastanowić się, co można powiedzieć i co jest pomocne w większym gronie. Oczywiście jest, że nie wolno mówić niczego, co mogłoby kogoś zranić lub wprowadzić w błąd. W żadnym wypadku nie należy wskazywać na słabe strony innej znanej osoby, ale można mówić (bez przesady!) o własnych błędach i słabościach.

5. Co zrobić, jeśli ktoś krępuje się mówić podczas wymiany doświadczeń??

Podarowanie własnego doświadczenia szczególnie na początku dużo kosztuje. Doświadczenie – to moje życie, moja krew. Mniej więcej każdy się tego boi – tak jak matka przed urodzeniem dziecka. Nie jest to możliwe bez bólu. Ale przecież chodzi o przekazywanie życia! Nie da się oddać „krwi” bez zranienia! Dzielanie się doświadczeniami musi i może być również ofiarą. Nigdy nie masz pewności, jak inni zrozumieją i

przyjmą to, co mówisz. Nie można jednak dawać życia bez pewnej dozy ryzyka. Ale ważne jest również, aby nie pozwolić, aby ryzyko stało się zbyt duże. Dlatego też, zwłaszcza na początku, zanim podejdziesz do mikrofonu, porozmawiaj o swoim świadectwie z kimś doświadczonym.

6. Co robić, jeśli nie mam grupy, w której mógłbym rozważać Pismo Święte i dzielić się doświadczeniami?

Nie każdy może brać udział w grupie, ponieważ na przykład nie ma takiej grupy w pobliżu, utworzenie takiej grupy wydaje się niemożliwe (na razie) lub nie pozwalają na to okoliczności rodzinne. Dlatego właśnie pojawiła się propozycja „grupy jednoosobowej“ 😊. Można to sobie tak wyobrazić: Rozpoczynasz rozważanie Pisma Świętego tak jak w grupie. W momencie, gdy w grupie rozpoczyna się wymiana osobistych wrażeń, krótko zapisujesz w notatniku to, co powiedziałabyś w grupie. Później, w czasie uwielbienia i spon-tanicznej modlitwy, można skorzystać z modlitewnika. Wymianę osobistych wrażeń i dawanie świadectw można kontynuować przez WhatsApp, e-mail lub telefon. Na rekolekcjach czy skupieniach można spotkać osoby, z którymi można rozwijać taką duchową przyjaźń – np. w Bractwie Przenajświętszej Krwi.

Na podstawie książki W. Wermtera „Mocą Słowa Bożego. Jak pokonać trudności życia?”

TAJEMNICA RADOŚCI

Radość to przede wszystkim dar Boga:

Kto pokornie się otwiera,
Kto cierpliwie o nią prosi,
Kto serdecznie oczekuje –
ten już jest blisko niej.

***Tylko nie próbuj
jej wymusić!***

Radość to szczęście tego, który się dzieli:

Kto zauważa tych, co są smutni,
Kto nie czuje się dobrze w samotnej wygodzie,
Kto hojnie daje, a nie liczy –
ten rozmnaża ten dar.

***Tylko nie próbuj dawać,
czego nie otrzymałeś!***

Radość to tajemnica tych, którzy żyją w jedności:

Kto znalazł prawdziwych przyjaciół,
Kto uczył się dając przyjmować,
Kto żyje we wzajemnej miłości,
ten odkrył niebo na ziemi.

***Tylko nie próbuj nim żyć
bez Ewangelii Chrystusa!***